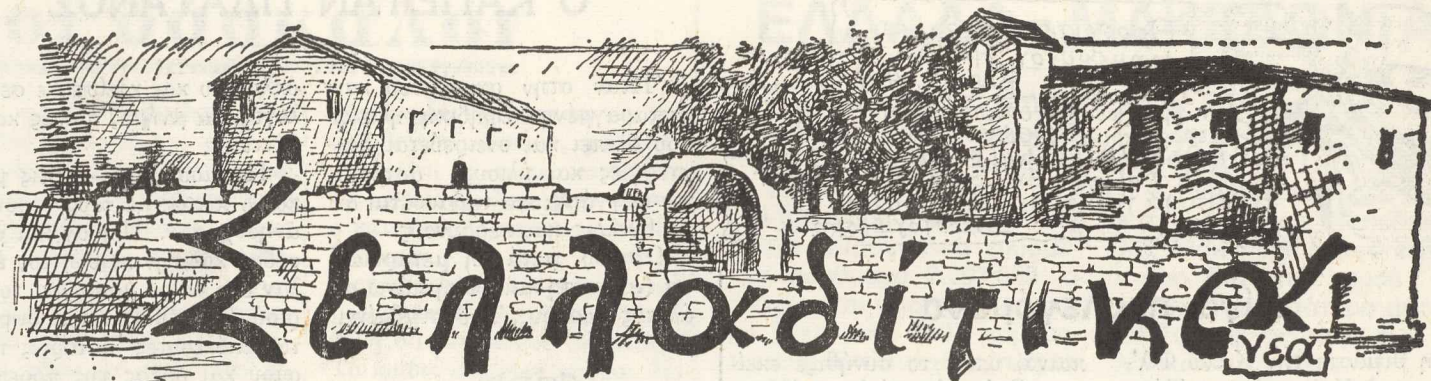

Κάνε άλμα
πιό γρήγορο
απο τη φθορά
Οδ. Ελύτης

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ — ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 15—ΑΘΗΝΑ 105 52 ΕΤΟΣ 9ον — Αρ. Φύλλου 56 — ΙΑΝ. - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1992

Ένας ακόμα χορός και χρόνος

Με συγκινητική συμμετοχή πολλών μελών και φίλων της Αδελφότητας έγινε φέτος, την Τσιγκνοπέμπτη, στις 27 Φεβρουαρίου, στο κέντρο «ΚΑΣΤΕΛΛΟ», ο καθιερωμένος ετήσιος χορός της Αδελφότητας.

Από νωρίς άρχισαν να έρχονται στο κέντρο οι χωριανοί μας για να διαλέξουν το τραπέζι τους και να περιμένουν τους φίλους τους, οι οποίοι πάντα τιμούν με την παρουσία τους το χορό μας. Χαιρετούρες, κουβεντούλα, εύθυμη ατμόσφαιρα, τραγούδι και σε λίγο η πίστα γεμάτη από κόσμο να χορεύει και να χαίρεται.

Η λαχειοφόρος, προσφορά χωριανών και φίλων, έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς να φύγουν με κάποιο δώρο. Περισπασμένες τέσσερις έφυγαν και οι τελευταίοι χωριανοί μας από το κέντρο με ευχές από τα μέλη του Δ.Σ., που αποχαιρετούσαν και ευχαριστούσαν όλους όσους παραβρέθηκαν στο χορό μας.

Τα χαμογελαστά πρόσωπα όλων μας έδειχναν ότι πέτυχε ο σκοπός μας, που ήταν ένα αδελφωμένο αντίμωμα, σε ένα χώρο διασκέδασης, σε ένα τραπέζι, σαν μια αγαπημένη οικογένεια, που τέτοια είναι η Σελλαδική οικογένεια της διασποράς.

Εννέα χρόνια ζωής συμπλήρωσε η Αδελφότητα. Αι-

Τα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας. Από δεξιά: Σωτήρης Παπαθανασίου (ταμίας), Γιάννης Χαβέλιος (προέδρος), Ντίνος Καρανίκας, Βασίλης Παπαπάνος, Νίκος Κουτσοδήμος (αντιπρόεδρος), Βασίλης Σαπρίνης, Θύμιος Ζορμπάλας (Γεν. Γραμματέας)

ριανοί μας, αλλά και σεβαστός αριθμός ένθερμων φίλων και συμπαραστατών.

Η διπλή συμπαράσταση — ηθική και υλική — ΟΛΩΝ ΣΑΣ, ήταν όλα αυτά τα χρόνια, όχι μόνον το αντιστάλι, αλλά η ζωντανή πηγή δύναμης, που έκανε όλα τα μέλη όλων των Διοικ. Συμβουλίων της Αδελφότητας, πιο αγωνιστικά, πιο υπεύθυνα, μοδότες της, τα μέλη, οι χω-

ριο προσεκτικά, πιο συνεργάσιμα.

Μόνον επαινετικά σχόλια ακούμε και διαβάζουμε για την Αδελφότητα. Οι ΣΕΛΛΑΔΕΣ δίνουν το ζωντανό αδελφικό και πολιτιστικό παρόν.

Ευχαριστούμε τους ραδιοφωνικούς σταθμούς της Άρτας και τον τοπικό Τύπο για τη συμπαράσταση.

Με τίτλο «Έξι χρόνια —

έξι εξάδες», στο φύλλο 38, Ιαν.-Φεβρ. 1989 της εφημερίδας μας, αναφερθήκαμε ονομαστικά στους τριάντα έξι (36) —έκπληξη για μας— αγαπητούς φίλους, που είχαν δώσει το αρθρογραφικό τους παρόν, με πολλά, ποικίλα και πολυδιάστατα θέματα, όχι μόνον τυπικά.

Η αρθρογραφική συμμετοχή - συμπαράσταση, συνεχίζεται, αλλά κάνουμε φιλική

παράκληση για περισσότερη, περισσότερων αρθρογραφική συμμετοχή - συμπαράσταση.

Αρκετοί, πιστεύουμε, μπορούν να δώσουν, να δίνουν ένα θαυμάσιο αρθρογραφικό παρόν.

Αλήθεια, γιατί κάποιοι νέοι χωριανοί, σταμάτησαν να γράφουν; Κι άλλοτε το ρωτήσαμε, διερωτηθήκαμε.

Κι ακόμα μια παράκληση: Να έρθουν, να έρχονται νέοι κοντά στο Δ.Σ., να προτείνονται ως διάδοχοι.

Η Αδελφότητα δεν είναι ιδιωτική, προσωπική υπόθεση κανενός. Είναι φορέας πολιτιστικός και υπόθεση όλων μας και για όλους μας!

Το χωριό, μας έχει ανάγκη, αλλά κι εμείς το έχουμε ανάγκη. Για να κρατηθεί ζωντανό, έχουμε χρέος, ατομικά και συλλογικά, αυθόρμητα και αθόρυβα, να είμαστε αυτοεπιστρατευμένοι.

— Τίποτα δεν χαρίζεται, τίποτα δεν ζητιανεύουμε, ούτε και μοιρολατρικά καρτερούμε! Μπορούμε!

— Η Αδελφότητα προσπαθεί και φιλοδοξεί μέσα από το έργο της, συνολικά, να μείνει ο πυρήνας, ν' αφήσει σπόρο, μαγιά παράδοσης σε τούτο τον τομέα. Ο αδυσώπητος χρόνος θα δείξει.

— Ο καθένας για όλους και όλοι για τον καθένα.

Το Δ.Σ.

Εφημερίδα
«ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Την εσώκλειστη εργασία μου, «ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ», χαρίζω στην εφημερίδα σας, προσφορά στον υπέρ της ειρήνης του κόσμου αγώνα.

Κομπότι Άρτας
25.2.1992

Με την πρόπουςα τιμή
ΛΑΜΠ. Α. ΤΑΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ
Γεροστάθη 17 - Τηλ. 65.237
470 40 Κομπότι Άρτης

Από τον άμβωνα του Λαού

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

«...και αφού έκοβαν κατ' οίκον
άρτον, μετελάμβανον τροφής εν αγαλλίασει»
(Πράξεων Β' — 46)

Της θείας της αγάπης τ' αγαθά της γης: ψωμί μωσχοβολημένο, κρέας αχνιστό, ψάρι νόστιμο, κυνήγι τρυφερό, πίτα αφράτη, χορταρικά του κήπου, ελιές, κρασί, φρούτα, μέλι. Από το γήινο παράδεισο όλα, θρέμματα γης που αγιάστηρε με το αίμα της σταυρωτής θυσίας του

Ιησού. Άλλος Αυτός Μελχιζεδέκ.

Δεν εξάγνισε τον εαυτό του και τα Άγια των Αγίων της Σκηνής του Μαρτυρίου, ραντίζοντας αίμα τράγων και μόσχων. Ράντισε το Γολγοθά και κλήσε το αίμα Του με τα νε-
★ (Συνέχεια στη σελ. 4)

ΨΕΥΔΩΝΥΜΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Χρέος ηθικό, χρέος εθνικό, χρέος ιστορικό, μας επιτάσσουν, αυθόρμητα συναγεμώ να σημερινό σε νου, καρδιά και πένα. Γι' αυτό και παρουσιάζουμε τούτο το μικροασπασμα άρθρον — με τον ίδιο τίτλο — του Προέδρου της Ακαδημίας Αθηνών κ. Μιχάλη Β. Σακελλαρίου, το οποίο δημοσιεύτηκε σε αθηναϊκή εβδομαδιαία πρωινή εφημερίδα της 9.2.1992:

...Για τους Σκοπιανούς τα ονόματα «Μακεδονία» και «Μακεδόνες» είναι τα κερδοφόρα πολιτικά κεφάλαια. Σκεφθείτε ότι στους θεματικούς καταλόγους των βιβλίοθκών και στα κέντρα τεκμηρίωσης όλου του κόσμου η κλήση Μακεδονία θα δίνει μαζί τη βιβλιογραφία για

την αρχαία Μακεδονία και για την ψευτομακεδονία.

Αν παραιτηθούν από αυτά τα ονόματα, θα υποχρεωθούν να αναζητήσουν μια νέα ταυτότητα ή να επανέλ-

θουν στο βουλγαρικό έθνος, με το οποίο ταυτίζονταν ως το 1945.

Για τούτο οι Σκοπιανοί αγωνίζονται σκληρά ώστε
★ (Συνέχεια στη σελ. 3)

Νόμισμα που είχε εκδόσει ο Μ. Αλέξανδρος. Στη μια όψη κεφαλή νεαρού Ηρακλή (που θεωρούνταν προπάτορας βασιλέων της Μακεδονίας) και στην άλλη όψη ο Δίας, κάθεται σε θρόνο κρατώντας σκήπτρο με το αριστερό χέρι, ενώ στη δεξιά παλάμη κάθεται αετός

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΠΛΑΤΑΝΟΣ

Ήταν στην ακμάζουσα και «επτασφαγμένη» εφηβική ηλικία που βλέπει και ονειρεύεται ξαστεργιά και ήλιους, αστέρια και φεγγάρια και ταράσσεται από θύελλες και κεραυνούς.

Ωστόσο, μετά τη μεταρρύθμιση (ανάταση και φυγή πάνω σ' άλλους κόσμους, που συμβαίνει

*Πίστα ή καρδιά
δαφνοδερανμένα*

σπουδές και επαναστατικής περφόρμινγκ.

Μια μέρα το 'πε ο παπάς: — Καπετάν Πλάτανε, θα θέλαμε να μας δείξεις πως έ- παίζεις την πάλα (γιαταγάνι μι κρού, πλατύ και καμπυλωτό).

— Να στείλουμε να την πά- ρουμε.

Φώναξαν ένα παιδί που πα- 'χαιε απόψε στην ανήλ και σε λίγα λεπτά την έφερε. Την πή- ρε ο Καπετάνιος, την έσφιξε στην αγκαλιά του σαν ερωμένη, τη χάζιζε, τη φίλησε και ορ- θώθηκε σαν γίγαντας. Έπειτα, ανασήκωσε τα πλατιά μανίκια της πουκαμισιάς και φάνηκαν θα- θιές ευτυχημένες ουλές στα σι- βαρά μπράτσα του από άπειρες μονομαχίες με τους Τούρκους.

— Την ξεριούλασε και την έφερε κλωβό στο κούτιλο (μέτωπο).

Έπειτα τράβηξε δυο γιαταγανιές κλωβό και οριζόντια σε σχήμα σταυρού. «Ποιός είδε το Θεό και δε φοβήθηκε!». Πά- ρωσε το μικρό μαγαζάκι.

Στην αρχή, την έπαιζε γλυ- κιά, τότε στη δεξιά και τότε στην αριστερή παλάμη του, ε- νός συγγενή του κοινόσε το κορ- μίτου ανάλογα προς όλες τις δι- ευθύνσεις. Ήταν η ασφαλής του πολεμικού πανόρχειου χορού της φύλης μας που 'θελε την προθέσμιση, την εκτίμηση των προθέσεων του εχθρού και την επίθεση στην κατάλληλη στιγμή για τη συντριβή του.

Τότερα μύθωσε, μίνωσε και πέρασε σ' άλλους χρόνους και καιρούς. Φαίνονταν πως δεν ήξερε τι συλλογιόταν και τι έ- φτιαχνε. Έφερνε το γιαταγανί σιγά σιγά στο λαμπό του πατά και την Πελοπόννησο.

Όλοι οι μεγάλοι καπετάνιοι τον βάφταν στο όνομα «ΚΑ- ΠΕΤΑΝ ΠΛΑΤΑΝΟΣ», για τη ζοτιοκλήτητά του, το ύψος του, τη δύναμή του, τη λεβεντιά του και τις θυσίες του.

Όταν γλυκοζάραζε η λευτε- ριά και ιδρώθηκε το λιλιστού- τειο ελληνικό κράτος μέχρι τ' Αντίνοι και τη Μελούνια, μάζε- νε το «προκίμα» του, την κόλα- ται, τη φλοκάτα και τα δόξα- σμένα όπλα και πέρασε νύχτα στο χωριό του, εκεί στις «Ηνω- μένες Πολιτείες» του Τετράω- μου Άρτας. Εκεί που σπάνια ποδάρι τούρκικο πατούσε.

Την άλλη μέρα, μερικοί χω- ριανοί του, είδαν έναν γιγαντι- αίο γηραιό άντρα ως 45 χρο- νών να προσπαθεί ευλαβικά το μνήμη των γυνόνων του.

Η μανούλα του πέθανε πριν από πολλά χρόνια με τον και- μό του ερχομού τ' αγαπημένου της παιδιού.

Λέγον το γνώρισαν. Ο σε- βάσμιος παπάς και μερικοί γέ- ροντες. Έπειτα πήγε στο ερει- παμένο σπιτάκι του, κρέμασε στον κορμικαλά τα δόξασημα

όπλα του και κλείστηκε σε συ- λογές και μνήμες παλιές και λε- βεντικές.

Πέρασαν δυο - τρεις μέρες και ο παπάς με τους γερόντους ανησύχησαν. Πήγαν και με το σάβας και την πεινιά, τον έβγα- λαν στο μικρό μαγαζάκι του χω- ριού. Τον έβαλαν και διηγούν- ταν ατέλειωτες ιστορίες ηρωι- σμού και δόξας της προεπανα-

στατικής και επαναστατικής πε- ρφόρμινγκ.

Μια μέρα το 'πε ο παπάς:

— Καπετάν Πλάτανε, θα θέλαμε να μας δείξεις πως έ- παίζεις την πάλα (γιαταγάνι μι κρού, πλατύ και καμπυλωτό).

— Να στείλουμε να την πά- ρουμε.

Φώναξαν ένα παιδί που πα- 'χαιε απόψε στην ανήλ και σε λίγα λεπτά την έφερε. Την πή- ρε ο Καπετάνιος, την έσφιξε στην αγκαλιά του σαν ερωμένη, τη χάζιζε, τη φίλησε και ορ- θώθηκε σαν γίγαντας. Έπειτα, ανασήκωσε τα πλατιά μανίκια της πουκαμισιάς και φάνηκαν θα- θιές ευτυχημένες ουλές στα σι- βαρά μπράτσα του από άπειρες μονομαχίες με τους Τούρκους.

— Την ξεριούλασε και την έφερε κλωβό στο κούτιλο (μέτωπο).

Έπειτα τράβηξε δυο γιαταγανιές κλωβό και οριζόντια σε σχήμα σταυρού. «Ποιός είδε το Θεό και δε φοβήθηκε!». Πά- ρωσε το μικρό μαγαζάκι.

Στην αρχή, την έπαιζε γλυ- κιά, τότε στη δεξιά και τότε στην αριστερή παλάμη του, ε- νός συγγενή του κοινόσε το κορ- μίτου ανάλογα προς όλες τις δι- ευθύνσεις. Ήταν η ασφαλής του πολεμικού πανόρχειου χορού της φύλης μας που 'θελε την προθέσμιση, την εκτίμηση των προθέσεων του εχθρού και την επίθεση στην κατάλληλη στιγμή για τη συντριβή του.

Τότερα μύθωσε, μίνωσε και πέρασε σ' άλλους χρόνους και καιρούς. Φαίνονταν πως δεν ήξερε τι συλλογιόταν και τι έ- φτιαχνε. Έφερνε το γιαταγανί σιγά σιγά στο λαμπό του πατά και την Πελοπόννησο.

Όλοι οι μεγάλοι καπετάνιοι τον βάφταν στο όνομα «ΚΑ- ΠΕΤΑΝ ΠΛΑΤΑΝΟΣ», για τη ζοτιοκλήτητά του, το ύψος του, τη δύναμή του, τη λεβεντιά του και τις θυσίες του.

Όταν γλυκοζάραζε η λευτε- ριά και ιδρώθηκε το λιλιστού- τειο ελληνικό κράτος μέχρι τ' Αντίνοι και τη Μελούνια, μάζε- νε το «προκίμα» του, την κόλα- ται, τη φλοκάτα και τα δόξα- σμένα όπλα και πέρασε νύχτα στο χωριό του, εκεί στις «Ηνω- μένες Πολιτείες» του Τετράω- μου Άρτας. Εκεί που σπάνια ποδάρι τούρκικο πατούσε.

Την άλλη μέρα, μερικοί χω- ριανοί του, είδαν έναν γιγαντι- αίο γηραιό άντρα ως 45 χρο- νών να προσπαθεί ευλαβικά το μνήμη των γυνόνων του.

Η μανούλα του πέθανε πριν από πολλά χρόνια με τον και- μό του ερχομού τ' αγαπημένου της παιδιού.

Λέγον το γνώρισαν. Ο σε- βάσμιος παπάς και μερικοί γέ- ροντες. Έπειτα πήγε στο ερει- παμένο σπιτάκι του, κρέμασε στον κορμικαλά τα δόξασημα

όπλα του και κλείστηκε σε συ- λογές και μνήμες παλιές και λε- βεντικές.

Πέρασαν δυο - τρεις μέρες και ο παπάς με τους γερόντους ανησύχησαν. Πήγαν και με το σάβας και την πεινιά, τον έβγα- λαν στο μικρό μαγαζάκι του χω- ριού. Τον έβαλαν και διηγούν- ταν ατέλειωτες ιστορίες ηρωι- σμού και δόξας της προεπανα-

στατικής και επαναστατικής πε- ρφόρμινγκ.

Μια μέρα το 'πε ο παπάς:

— Καπετάν Πλάτανε, θα θέλαμε να μας δείξεις πως έ- παίζεις την πάλα (γιαταγάνι μι κρού, πλατύ και καμπυλωτό).

— Να στείλουμε να την πά- ρουμε.

Φώναξαν ένα παιδί που πα- 'χαιε απόψε στην ανήλ και σε λίγα λεπτά την έφερε. Την πή- ρε ο Καπετάνιος, την έσφιξε στην αγκαλιά του σαν ερωμένη, τη χάζιζε, τη φίλησε και ορ- θώθηκε σαν γίγαντας. Έπειτα, ανασήκωσε τα πλατιά μανίκια της πουκαμισιάς και φάνηκαν θα- θιές ευτυχημένες ουλές στα σι- βαρά μπράτσα του από άπειρες μονομαχίες με τους Τούρκους.

— Την ξεριούλασε και την έφερε κλωβό στο κούτιλο (μέτωπο).

Έπειτα τράβηξε δυο γιαταγανιές κλωβό και οριζόντια σε σχήμα σταυρού. «Ποιός είδε το Θεό και δε φοβήθηκε!». Πά- ρωσε το μικρό μαγαζάκι.

Στην αρχή, την έπαιζε γλυ- κιά, τότε στη δεξιά και τότε στην αριστερή παλάμη του, ε- νός συγγενή του κοινόσε το κορ- μίτου ανάλογα προς όλες τις δι- ευθύνσεις. Ήταν η ασφαλής του πολεμικού πανόρχειου χορού της φύλης μας που 'θελε την προθέσμιση, την εκτίμηση των προθέσεων του εχθρού και την επίθεση στην κατάλληλη στιγμή για τη συντριβή του.

Τότερα μύθωσε, μίνωσε και πέρασε σ' άλλους χρόνους και καιρούς. Φαίνονταν πως δεν ήξερε τι συλλογιόταν και τι έ- φτιαχνε. Έφερνε το γιαταγανί σιγά σιγά στο λαμπό του πατά και την Πελοπόννησο.

Όλοι οι μεγάλοι καπετάνιοι τον βάφταν στο όνομα «ΚΑ- ΠΕΤΑΝ ΠΛΑΤΑΝΟΣ», για τη ζοτιοκλήτητά του, το ύψος του, τη δύναμή του, τη λεβεντιά του και τις θυσίες του.

Όταν γλυκοζάραζε η λευτε- ριά και ιδρώθηκε το λιλιστού- τειο ελληνικό κράτος μέχρι τ' Αντίνοι και τη Μελούνια, μάζε- νε το «προκίμα» του, την κόλα- ται, τη φλοκάτα και τα δόξα- σμένα όπλα και πέρασε νύχτα στο χωριό του, εκεί στις «Ηνω- μένες Πολιτείες» του Τετράω- μου Άρτας. Εκεί που σπάνια ποδάρι τούρκικο πατούσε.

Την άλλη μέρα, μερικοί χω- ριανοί του, είδαν έναν γιγαντι- αίο γηραιό άντρα ως 45 χρο- νών να προσπαθεί ευλαβικά το μνήμη των γυνόνων του.

Η μανούλα του πέθανε πριν από πολλά χρόνια με τον και- μό του ερχομού τ' αγαπημένου της παιδιού.

Λέγον το γνώρισαν. Ο σε- βάσμιος παπάς και μερικοί γέ- ροντες. Έπειτα πήγε στο ερει- παμένο σπιτάκι του, κρέμασε στον κορμικαλά τα δόξασημα

όπλα του και κλείστηκε σε συ- λογές και μνήμες παλιές και λε- βεντικές.

Πέρασαν δυο - τρεις μέρες και ο παπάς με τους γερόντους ανησύχησαν. Πήγαν και με το σάβας και την πεινιά, τον έβγα- λαν στο μικρό μαγαζάκι του χω- ριού. Τον έβαλαν και διηγούν- ταν ατέλειωτες ιστορίες ηρωι- σμού και δόξας της προεπανα-

στατικής και επαναστατικής πε- ρφόρμινγκ.

Μια μέρα το 'πε ο παπάς:

— Καπετάν Πλάτανε, θα θέλαμε να μας δείξεις πως έ- παίζεις την πάλα (γιαταγάνι μι κρού, πλατύ και καμπυλωτό).

— Να στείλουμε να την πά- ρουμε.

Φώναξαν ένα παιδί που πα- 'χαιε απόψε στην ανήλ και σε λίγα λεπτά την έφερε. Την πή- ρε ο Καπετάνιος, την έσφιξε στην αγκαλιά του σαν ερωμένη, τη χάζιζε, τη φίλησε και ορ- θώθηκε σαν γίγαντας. Έπειτα, ανασήκωσε τα πλατιά μανίκια της πουκαμισιάς και φάνηκαν θα- θιές ευτυχημένες ουλές στα σι- βαρά μπράτσα του από άπειρες μονομαχίες με τους Τούρκους.

— Την ξεριούλασε και την έφερε κλωβό στο κούτιλο (μέτωπο).

Έπειτα τράβηξε δυο γιαταγανιές κλωβό και οριζόντια σε σχήμα σταυρού. «Ποιός είδε το Θεό και δε φοβήθηκε!». Πά- ρωσε το μικρό μαγαζάκι.

Στην αρχή, την έπαιζε γλυ- κιά, τότε στη δεξιά και τότε στην αριστερή παλάμη του, ε- νός συγγενή του κοινόσε το κορ- μίτου ανάλογα προς όλες τις δι- ευθύνσεις. Ήταν η ασφαλής του πολεμικού πανόρχειου χορού της φύλης μας που 'θελε την προθέσμιση, την εκτίμηση των προθέσεων του εχθρού και την επίθεση στην κατάλληλη στιγμή για τη συντριβή του.

Τότερα μύθωσε, μίνωσε και πέρασε σ' άλλους χρόνους και καιρούς. Φαίνονταν πως δεν ήξερε τι συλλογιόταν και τι έ- φτιαχνε. Έφερνε το γιαταγανί σιγά σιγά στο λαμπό του πατά και την Πελοπόννησο.

Όλοι οι μεγάλοι καπετάνιοι τον βάφταν στο όνομα «ΚΑ- ΠΕΤΑΝ ΠΛΑΤΑΝΟΣ», για τη ζοτιοκλήτητά του, το ύψος του, τη δύναμή του, τη λεβεντιά του και τις θυσίες του.

Όταν γλυκοζάραζε η λευτε- ριά και ιδρώθηκε το λιλιστού- τειο ελληνικό κράτος μέχρι τ' Αντίνοι και τη Μελούνια, μάζε- νε το «προκίμα» του, την κόλα- ται, τη φλοκάτα και τα δόξα- σμένα όπλα και πέρασε νύχτα στο χωριό του, εκεί στις «Ηνω- μένες Πολιτείες» του Τετράω- μου Άρτας. Εκεί που σπάνια ποδάρι τούρκικο πατούσε.

Την άλλη μέρα, μερικοί χω- ριανοί του, είδαν έναν γιγαντι- αίο γηραιό άντρα ως 45 χρο- νών να προσπαθεί ευλαβικά το μνήμη των γυνόνων του.

Η μανούλα του πέθανε πριν από πολλά χρόνια με τον και- μό του ερχομού τ' αγαπημένου της παιδιού.

Λέγον το γνώρισαν. Ο σε- βάσμιος παπάς και μερικοί γέ- ροντες. Έπειτα πήγε στο ερει- παμένο σπιτάκι του, κρέμασε στον κορμικαλά τα δόξασημα

όπλα του και κλείστηκε σε συ- λογές και μνήμες παλιές και λε- βεντικές.

Πέρασαν δυο - τρεις μέρες και ο παπάς με τους γερόντους ανησύχησαν. Πήγαν και με το σάβας και την πεινιά, τον έβγα- λαν στο μικρό μαγαζάκι του χω- ριού. Τον έβαλαν και διηγούν- ταν ατέλειωτες ιστορίες ηρωι- σμού και δόξας της προεπανα-

στατικής και επαναστατικής πε- ρφόρμινγκ.

Μια μέρα το 'πε ο παπάς:

— Καπετάν Πλάτανε, θα θέλαμε να μας δείξεις πως έ- παίζεις την πάλα (γιαταγάνι μι κρού, πλατύ και καμπυλωτό).

— Να στείλουμε να την πά- ρουμε.

Φώναξαν ένα παιδί που πα- 'χαιε απόψε στην ανήλ και σε λίγα λεπτά την έφερε. Την πή- ρε ο Καπετάνιος, την έσφιξε στην αγκαλιά του σαν ερωμένη, τη χάζιζε, τη φίλησε και ορ- θώθηκε σαν γίγαντας. Έπειτα, ανασήκωσε τα πλατιά μανίκια της πουκαμισιάς και φάνηκαν θα- θιές ευτυχημένες ουλές στα σι- βαρά μπράτσα του από άπειρες μονομαχίες με τους Τούρκους.

— Την ξεριούλασε και την έφερε κλωβό στο κούτιλο (μέτωπο).

Έπειτα τράβηξε δυο γιαταγανιές κλωβό και οριζόντια σε σχήμα σταυρού. «Ποιός είδε το Θεό και δε φοβήθηκε!». Πά- ρωσε το μικρό μαγαζάκι.

Στην αρχή, την έπαιζε γλυ- κιά, τότε στη δεξιά και τότε στην αριστερή παλάμη του, ε- νός συγγενή του κοινόσε το κορ- μίτου ανάλογα προς όλες τις δι- ευθύνσεις. Ήταν η ασφαλής του πολεμικού πανόρχειου χορού της φύλης μας που 'θελε την προθέσμιση, την εκτίμηση των προθέσεων του εχθρού και την επίθεση στην κατάλληλη στιγμή για τη συντριβή του.

Τότερα μύθωσε, μίνωσε και πέρασε σ' άλλους χρόνους και καιρούς. Φαίνονταν πως δεν ήξερε τι συλλογιόταν και τι έ- φτιαχνε. Έφερνε το γιαταγανί σιγά σιγά στο λαμπό του πατά και την Πελοπόννησο.

Όλοι οι μεγάλοι καπετάνιοι τον βάφταν στο όνομα «ΚΑ- ΠΕΤΑΝ ΠΛΑΤΑΝΟΣ», για τη ζοτιοκλήτητά του, το ύψος του, τη δύναμή του, τη λεβεντιά του και τις θυσίες του.

Όταν γλυκοζάραζε η λευτε- ριά και ιδρώθηκε το λιλιστού- τειο ελληνικό κράτος μέχρι τ' Αντίνοι και τη Μελούνια, μάζε- νε το «προκίμα» του, την κόλα- ται, τη φλοκάτα και τα δόξα- σμένα όπλα και πέρασε νύχτα στο χωριό του, εκεί στις «Ηνω- μένες Πολιτείες» του Τετράω- μου Άρτας. Εκεί που σπάνια ποδάρι τούρκικο πατούσε.

Την άλλη μέρα, μερικοί χω- ριανοί του, είδαν έναν γιγαντι- αίο γηραιό άντρα ως 45 χρο- νών να προσπαθεί ευλαβικά το μνήμη των γυνόνων του.

Η μανούλα του πέθανε πριν από πολλά χρόνια με τον και- μό του ερχομού τ' αγαπημένου της παιδιού.

Λέγον το γνώρισαν. Ο σε- βάσμιος παπάς και μερικοί γέ- ροντες. Έπειτα πήγε στο ερει- παμένο σπιτάκι του, κρέμασε στον κορμικαλά τα δόξασημα

όπλα του και κλείστηκε σε συ- λογές και μνήμες παλιές και λε- βεντικές.

Πέρασαν δυο - τρεις μέρες και ο παπάς με τους γερόντους ανησύχησαν. Πήγαν και με το σάβας και την πεινιά, τον έβγα- λαν στο μικρό μαγαζάκι του χω- ριού. Τον έβαλαν και διηγούν- ταν ατέλειωτες ιστορίες ηρωι- σμού και δόξας της προεπανα-

στατικής και επαναστατικής πε- ρφόρμινγκ.

Μια μέρα το 'πε ο παπάς:

— Καπετάν Πλάτανε, θα θέλαμε να μας δείξεις πως έ- παίζεις την πάλα (γιαταγάνι μι κρού, πλατύ και καμπυλωτό).

— Να στείλουμε να την πά- ρουμε.

Φώναξαν ένα παιδί που πα- 'χαιε απόψε στην ανήλ και σε λίγα λεπτά την έφερε. Την πή- ρε ο Καπετάνιος, την έσφιξε στην αγκαλιά του σαν ερωμένη, τη χάζιζε, τη φίλησε και ορ- θώθηκε σαν γίγαντας. Έπειτα, ανασήκωσε τα πλατιά μανίκια της πουκαμισιάς και φάνηκαν θα- θιές ευτυχημένες ουλές στα σι- βαρά μπράτσα του από άπειρες μονομαχίες με τους Τούρκους.

— Την ξεριούλασε και την έφερε κλωβό στο κούτιλο (μέτωπο).

Έπειτα τράβηξε δυο γιαταγανιές κλωβό και οριζόντια σε σχήμα σταυρού. «Ποιός είδε το Θεό και δε φοβήθηκε!». Πά- ρωσε το μικρό μαγαζάκι.

Στην αρχή, την έπαιζε γλυ- κιά, τότε στη δεξιά και τότε στην αριστερή παλάμη του, ε- νός συγγενή του κοινόσε το κορ- μίτου ανάλογα προς όλες τις δι- ευθύνσεις. Ήταν η ασφαλής του πολεμικού πανόρχειου χορού της φύλης μας που 'θελε την προθέσμιση, την εκτίμηση των προθέσεων του εχθρού και την επίθεση στην κατάλληλη στιγμή για τη συντριβή του.

Τότερα μύθωσε, μίνωσε και πέρασε σ' άλλους χρόνους και καιρούς. Φαίνονταν πως δεν ήξερε τι συλλογιόταν και τι έ- φτιαχνε. Έφερνε το γιαταγανί σιγά σιγά στο λαμπό του πατά και την Πελοπόννησο.

Όλοι οι μεγάλοι καπετάνιοι τον βάφταν στο όνομα «ΚΑ- ΠΕΤΑΝ ΠΛΑΤΑΝΟΣ», για τη ζοτιοκλήτητά του, το ύψος του, τη δύναμή του, τη λεβεντιά του και τις θυσίες του.

Όταν γλυκοζάραζε η λευτε- ριά και ιδρώθηκε το λιλιστού- τειο ελληνικό κράτος μέχρι τ' Αντίνοι και τη Μελούνια, μάζε- νε το «προκίμα» του, την κόλα- ται, τη φλοκάτα και τα δόξα- σμένα όπλα και πέρασε νύχτα στο χωριό του, εκεί στις «Ηνω- μένες Πολιτείες» του Τετράω- μου Άρτας. Εκεί που σπάνια ποδάρι τούρκικο πατούσε.

Την άλλη μέρα, μερικοί χω- ριανοί του, είδαν έναν γιγαντι- αίο γηραιό άντρα ως 45 χρο- νών να προσπαθεί ευλαβικά το μνήμη των γυνόνων του.

Η μανούλα του πέθανε πριν από πολλά χρόνια με τον και- μό του ερχομού τ' αγαπημένου της παιδιού.

Λέγον το γνώρισαν. Ο σε- βάσμιος παπάς και μερικοί γέ- ροντες. Έπειτα πήγε στο ερει- παμένο σπιτάκι του, κρέμασε στον κορμικαλά τα δόξασημα

όπλα του και κλείστηκε σε συ- λογές και μνήμες παλιές και λε- βεντικές.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Αθήνα: Η οικογένεια Φάνη Καλα- μπόκη απέκτησε αγόρι. Τα «Σ.Ν.» εύχονται να τους ζήσει.

Θάνατοι

Σελλάδα: Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό η Σπυριδούλα Ι. Τζού- δαρα, 87 χρονών.

Τα «Σ. Ν.» συλλυπούνται τους δικούς της.

Επιτυχόντες

Αργά πληροφορηθήκαμε την επιτυχία του φίλου μας Αντώνη Ευ. Νάνου. που πέ- τυχε, στα ΤΕΙ Χαλκίδας στη Σχολή Ηλεκτρολόγων. Του ευχόμαστε καλή πρόοδο.

Ευχαριστήριο

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας ευχαριστεί τους χωριανούς μας: Κώστα Χρ. Παπαπάνο, Μαργαρίτα Χαδέλα, Βασίλη Παπαπάνο, Κούλα Παπαπά- νου και τον Κομποταίο Χρή- στο Παπαρίζο, για τα δώρα που πρόσφεραν στην Αδελ- φότητα για την λαχειοφόρο αγορά του χορού μας.

Επίσης ευχαριστεί όλους όσους βοήθησαν στην αγορά των λαχνών το θράδυ του χορού και ειδικά τον Παντε- λή Κατομπόκη καθώς και τα παιδιά του Προκτορείου Έ- φημερίδων, που πλειοδότη- σαν σε όλους τους λαχνούς που βγήκαν σε δημοπρασία, βοηθώντας όλοι μαζί οικονό- μικά την Αδελφότητα.

Την Αδελφότητα Κομπο- ταιών εκπροσωπούσε στο χό- ρο ο Νίκος Νταβαρίνος. Τον ευχαριστούμε.

«Σελλαδίτικα Νέα»

Δίμηνη έκδοση
Αδελφότητας
Σελλαδιτών Άρτας

56ο ΦΥΛΛΟ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ —
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1992

Συντάσσεται από Επιτροπή
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Χαδέλας Γιάννης
Καθεδρά 62 157 73
Ζωγράφου — Τηλ. 7755.427

Ετήσια Συνδρομή
Εσωτερικού 8ρχ. 200
Εξωτερικού > 500

Υψηλότερη και συνδρομείς μπορείτε να
στέλνετε στις διευθύνσεις:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΒΕΛΑΣ
Καθεδρά 62
Ζωγράφου 157 73
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Λακών Οδών 32
Άνω Καλαμάκι Αθήνα
Τηλ. 9950.744

Ας μας στείλετε τη
συνδρομή σας όσοι κα-
θυστερήσατε.
Μας είναι αναγκαία.

Οι άλλοι δάσκαλοι

ΑΠΟ την εφημερίδα το «ΒΗΜΑ», φ. 12151) 26.1.92. Ερωτήματα αποδοχών άρθρου «Οι άλλοι δάσκα- λοι», του κ. ΦΑΝΗ Ι. ΚΑ- ΚΡΙΔΗ. Είναι επικαιρο, ρε- αλιστικό, τεκμηριωμένο, μα προπαντός, χτυποκαμπά- νιο εθνικού συναγερμού για ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ, δασκά- λων και μαθητών, γονιών και νεολαίας, ΟΛΩΝ μας, από τη δεαλιστική αποχαύ- νωση και τον αφανή «δομ- βορισμό», που θυμίζει την παροιμία της γάτας, που έυ- νει τη γλώσσα της στη λί- μα... Το θεωρούμε «αλλη- σμα αφήρησης και εγρή- γορσης». Έντονου και κρ- θολικού προβληματισμού!

ΑΘΛΗΤΙΚΟ Σαββατοκύρια- κο και ο εκφρονητής εξαντλεί τη θερμολατρεία του αποστηρίχτη σηματοποιώντας «τα ανθρώπινα» που περνά το τέλος της πο- δοσφαιρικής συνάντησης επιτέ- θηκαν σε αυτοκίνητα και μαγα- ζιά, προξένησαν ζημιές στα βα- γόνια του Ηλεκτρολόγου και έτσι λαν τέσσερις αστυνομικούς στο νοσοκομείο.

Την ίδια μέρα οι ειδήσεις πε- ριλαμβάνουν ένα θάνατο από «ναρκωτικά», δυο τροχαία μετά το γλέντι, μια ατυχή τράνταξ και μια αποπνεύματη ληστεία σε βενζινοκίνητο — όλα από νεαρά άτομα. «Τότερα και τους βλέ- πουμε, όσους έχουν συλλαφθεί, να προσάγονται με χειροπέδες ή χωρίς προσπαθώντας ή όχι να κερτίσουν το πρόσποτό τους» ο Πέτρος Κ., ετών 16, η Ευγε- νία Μ., ετών 19, ο Δημήτρης Τ., ετών 14, ο Γιάννης Ρ., ε- τών 20...

Γονείς δεν είχαν να τους ορ- μωνίσουν, αυτοί οι νέοι; Άλλοι κανείς μεγαλύτερος δεν έπρεπε να τους καθοδηγήσει; Και πά- νω από όλα: σχολείο δεν πή- γαν; Δασκάλοι δε βεβήλυναν να τους δείξουν το σωστό δρόμο, να τους θεωράσουν απέναντι στους πειρασμούς της παρανο- μίας;

Ακούγονται κάποιες αρετές τα ερωτήματα — όμως η ηθική κα- ταστάλη της κοινωνίας μας στο σύνολό της, ή τουλάχιστον το χειροπιαστό και δυσανάλο- γη, να πολιτισμοποιούνται οι ολόνες η παιδική και νεανική εγκληματικότητα, δεν μπορεί κατ' αρχήν να αποσυνδεθεί από την εκπαιδευτική κρίση.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ έτους 1991

Πέρασε ο πρώτος χρόνος διαχείρισης των κοινοτικών υποθέσεων από το κοινοτικό συμβούλιο της 4ετίας που άρχισε την 1.1.91 και θεώρησα σκόπιμο να κάνω απολογισμό του έργου της χρονιάς:

1) Έγινε έναρξη εργασιών ανέγερσης του κοινοτικού καταστήματος. Ήδη το οίκημα σκεπάστηκε, κτίστηκε και χωρίστηκε σε γραφεία. Στο οίκημα αυτό θα στεγαστούν: α) Κοιν. γραφείο, με γραφείο Προέδρου, γραμματέα, αποθήκη και του αλέττα. β) Αγροτικό Ιατρείο με δύο δωμάτια και τουαλέτα. γ) Γραφείο Γεωργικού Πιστωτικού Συνομοίου. δ) Γραφείο Πολιτιστικού Συλλόγου. ε) Γραφείο Αθλητικής Ένωσης. στ) Τουαλέτα κοινή για τα τρία ανωτέρω γραφεία και αίθουσα κοινή για συνεδριάσεις όλων των φορέων, με δυνατότητα χρησιμοποίησής της και ως αποθήκης.

2) Με ομόφωνη απόφασή του το κοινοτικό συμβούλιο, έπειτα από σχετικό έγγραφο του υπουργείου Εσωτερικών, έδωσε το όνομα «ΑΛΩΝΙΑ» στον οικισμό που αναπτύσσεται από το «Πλατανάκι» μέχρι την εθνική οδό. Έτσι συνεχίστηκε η ονομασία που είχε η περιοχή αυτή τότε που τα περισσότερα αλώνια του χωριού βρίσκονταν εκεί.

3) Φωτίστηκε ο οικισμός «ΑΛΩΝΙΑ» με την τοποθέτη

ση δεκατεσσάρων (14) φωτιστικών σωμάτων και ΧΙΔ.

4) Τοποθετήθηκε στη γεώτρηση αντλητικό μηχάνημα και γίνονται αντλήσεις νερού για τον καθαρισμό της γεώτρησης, που δυστυχώς ακόμη δεν επιτεύχθηκε.

5) Συνεχίστηκε η διαπλάτυνση του δρόμου στη θέση «Πουρνάρια», του χωριού.

6) Ανοίχτηκε και τσιμεντοστρώθηκε τμήμα του δρόμου πίσω από το σπίτι του Λάκη Οικονόμου.

7) Τσιμεντοστρώθηκε μικρό τμήμα του δρόμου στη θέση «Σουλιό».

8) Ανοίχτηκε ο δρόμος δυτικά του γηπέδου.

9) Ανοίχτηκαν τα χαντάκια από το Άλσος μέχρι το «Πλατανάκι».

10) Έγινε μετατόπιση του δικτύου ύδρευσης στο χώρο της εκκλησίας, διότι περνούσε κάτω από την εκκλησία ως και στο οικόπεδο του Παπαγ. Παπαπάνου, λόγω ανέγερσης νέας οικοδομής.

11) Εγκρίθηκε από την Κοινότητα η σχετική πίστωση και σύντομα αναμένεται τοπογραφικό συνεργείο για την αποτύπωση, ρυμοτομία και εφαρμογή του σχεδίου στην περιοχή, επέκτασης του Σχεδίου Πόλεως του χωριού και στον οικισμό «Αλώνια».

12) Με έγγραφό μας προς τις αρμόδιες υπηρεσίες ζητήσαμε:

α) Τη χρηματοδότηση της Κοινότητας από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού για τη βελτίωση των αγωνιστικών χώρων του γηπέδου.

β) Τη χρηματοδότηση της Κοινότητας από τα υπουργεία Εσωτερικών και ΠΕΧΩΔΕ για την αντικατάσταση του δικτύου ύδρευσης.

γ) Τη χρηματοδότηση της Κοινότητας από τη Νομαρχία για την αποκατάσταση βατότητας στους αγροτικούς δρόμους.

δ) Τη χρηματοδότηση της Κοινότητας από τη Νομαρχία για τη συνέχιση του έργου ύδρευσης του χωριού. Εγκρίθηκε πίστωση 1.300.000 δραχ.

ε) Τη χρηματοδότηση της Κοινότητας από το υπουργείο Πολιτισμού για την ενίσχυση των πολιτιστικών εκδηλώσεων του δεκαπενταύγουστου. Χορηγήθηκε πίστωση 400.000 δραχ.

στ) Την χρηματοδότηση του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου Σελλάδων από το υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινων. Ασφαλίσεων για την εκτέλεση έργων συντήρησης στην Παναγία. Εγκρίθηκε πίστωση 500.000 δραχ.

ζ) Τη χορήγηση αδείας διαθέσεως αποβλήτων στη θέση «Λάμπρα», πλην όμως δεν χορηγήθηκε.

Ο Πρόεδρος
ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΖΝΑΦΕΡΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΡΤΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΩΝ Σελλάδες 26.2.1992 Προς την

Πρωτ(θ)μια Εκπ(θ)ση Άρτας
6) Νομαρχία Άρτας
Θέμα: Ασφαλτόστρωση της αυλής του Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου.

Σας γνωρίζουμε ότι ο κύριος αύλιος χώρος του Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου του χωριού μας είναι από χώμα, με αποτέλεσμα τα παιδιά το μεν χειμώνα να παίζουν στη λάσπη, το δε καλοκαίρι στη σκόνη. Επίσης με προβλήματα γίνεται και το μάθημα της Γυμναστικής.

Έπειτα από τα παραπάνω παρακαλούμε όπως εγκριθεί την απαιτούμενη πίστωση για την ασφαλτόστρωση των αυλών των σχολείων, που πιστεύουμε πως είναι το μόνο πολυθέσιο σχολείο με τέτοια αυλή.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Καζναφέρης Λάμπρος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΡΤΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΩΝ Αριθ. πρωτ. 131 Σελλάδες 2.3.1992 Προς την

Αδελφότητα Σελλαδιδών
Θέμα: Μετατροπή αποθήκης Γ.Π.Σ. σε Πολιτιστικό Κέντρο.

Σχετ.: α) Η από 4.6.91 επιστολή σας. β) Το αριθ. 819) 27.11.91 έγγραφό μας γ) Το αριθ. 7) 28.2.92 έγγραφο Γ.Π.Σ.

Σχετικά με το ανωτέρω θέμα σας γνωρίζουμε τα κατωτέρω: Με την ανωτέρω επιστολή σας, μας γνωρίσατε την απόφασή σας να διαθέσετε την απαιτούμενη δαπάνη για τη διαμόρφωση και εξοπλισμό της αποθήκης προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως πολιτιστικό κέντρο από το χωριό.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο αφού συζήτησε σε πολλές συνεδριάσεις το θέμα αυτό και εξέτασε όλες τις δυνατές λύσεις, στη συνεδρίασή του στις 20.11.91 αποφάσισε ομόφωνα να προτείνει στο Διοικ. Συμβούλιο του Συνομοίου το κλείσιμο της αποθήκης και απέστειλε προς τούτο και το ανωτέρω β) σχετικό έγγραφο.

Ο Συνεταιρισμός με το ανωτέρω γ) έγγραφό του, μας γνώρισε ότι η γενική συνέλευση που πραγματοποιήθηκε την 23.2.92 δεν ενέκρινε το κλείσιμο της αποθήκης.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η επιθυμία της Αδελφότητας να βοηθήσει το χωριό στον πιο ευαίσθητο τομέα δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο σας ευχαριστεί θερμά για το ενδιαφέρον που δείξατε για την πολιτιστική ανάπτυξη του χωριού και πιστεύει πως το ανωτέρω γεγονός δεν θα σας αποθαρρύνει και η επιθυμία σας να βοηθήσετε το χωριό θα εκδηλωθεί σε άλλο τομέα.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Καζναφέρης Λάμπρος

ΛΥΚΕΙΟ ΣΤΟ ΚΟΜΟΠΤΙ

Μαζί με το Γυμνάσιο απέκτησε τώρα και Λύκειο το Κομποτί. Τα εγκαίνια λειτουργίας έγιναν την Κυριακή 23 Φεβρουαρίου, μια μέρα με λιακάδα και τσουχτερό κρύο.

Παραβρέθηκαν: ο υπουργός Παιδείας κ. Σουφλιάς, ο Μητροπολίτης Άρτας κ. Ιγνάτιος, η Νομαρχία Άρτας κ. Αγαθή Γιάπρου - Αλεξάνδρου, οι Αρχές του νομού και πλήθος πολιτών.

Έτσι στα ένδεκα (11) Λύκεια του Δημοσίου, ο ολό-

κληρο το νομό μας, προστέθηκε και τούτο του Κομποτίου.

Σ' ολόκληρη την Ελλάδα λειτουργούν 1.040 δημόσια γενικά Λύκεια, στα οποία φοιτούν 243.000 μαθητές και μαθήτριες και υπηρετούν 16900 καθηγητές και 63 ιδιωτικά, στα οποία φοιτούν 12.200 μαθητές και μαθήτριες και υπηρετούν 840 καθηγητές.

Ευχόμαστε επιτυχία στο πνευματικό αυτό ίδρυμα, στην υψηλή και πολύμορφη αποστολή του.

Όποια δημοσίευση διαβάσετε σε εφημερίδα ή περιοδικό, που αναφέρεται στα «ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ» ή στην Αδελότητα, ας μας την στείλετε. Έτσι μας βοηθάτε.

Ευχαριστίας Ευχαριστήρια

★ (Συνέχεια από τη σελ. 1)
ρά, να αγιάσει στεριές και θάλασσες. Δεν εξαγνίσει, ο Ιησούς, τους πιστούς του με τη σποδό (στάχτη) του ολοκαυτώματος των σφαγίων της θυσίας, όπως κάθε χρόνο ο αρχιερέας της Σαλήνης. Εξάγνισε την καρδιά και εφάρμοσε το νου όλων των ανθρώπων της γης με το φως της Ανάστασης.

Στην «αγάπη» (1) (στο Θεό) ανοίγουν τις πόρτες τους οι καρδιές των ανθρώπων, και ο νους το φως της «αλήθειας» (2) (τον Ιησού) χαίρεται. Όλοι γύρω στο τραπέζι το λόγο Του θυμούνται: «αγαπήσεις το Θεό σου», «αγαπάτε αλλήλους» (3) και ξεχειλίζει από τα σπλάχνα τους ύμνος ευχαριστήριος προς το Θεό με λόγια ευγνωμοσύνης («Θυσία αινέσεως και δοξολογίας» (4) από τα χείλη που ανιμούν και δέξολογούν το όνομα του Θεού). Χαρά πλημμυρίζει τις καρδιές και ο νους φτερουγίζει

σε φτωχούς «αδελφούς» (5). Το θυμούνται: «μη λησμονείτε την αγαθοεργία και τη μεταδοτικότητα, γιατί ο Θεός σε τέτοιες θυσίες ευχαριστείται» (6). Και σπρώχνονται τότε μ' ένα δώρο στο χέρι, στον «πληθύνον» (7) ο καθένας με αγάπη να προσφέρει. Ευχαριστίας είναι το τραπέζι ετούτο. Ευχαριστήρια και η θυσία για Θεό και ανθρώπους. Μοσχοβολάει βασιλικό το λαϊκό τραπέζι στον δούλευτο το σπίτι. Χιονοκορφή ολοκάθαρη. Ευωδιαστό ολόλευκο σαν της Μαρίας κρίνο το τραπέζι φτωχού «άρχοντα» της ενάρετης και φρόνιμης ζωής (8) τραπέζι «αγάπης» ετούτο (9).

«Καία και αμάθεια της αδικίας κόρες» (10), «των ηδονών οι αδελφές: πλεονεξία, πονηριά μαζί και η πολυτέλεια» (11), για μισανθρώπους χτίσανε παλάτια, πύργους υψηλούς και ουρανοξύστες, που αποπνέουνε ριζές αίματος και ιδρώτα, και σπρώχνουνε εκεί τραπέζι ολόχρονο με κόκκινο μεταξωτό σαν παπαρούνας Γολγοθά στροσίδι, όπου απ' όλων των λαών της γης αγαθά τρώνε και ευφραίνονται οι ηγέτες των λαών της γης: μεγιστάνες του πλούτου, βασιλείς, πολιτικοί, θρησκευτικοί, στρατιωτικοί. Τραπέζι ετούτο σχεδιασμού πολέμων, λαών αλληλοεξόντωσης, εκσυγχρονισμού της πολεμικής βιομηχανίας για κέρδη πλουτισμού.

Εδώ οι πλούσιοι του Ευαγγελίου (12). Εδώ παλάμια απλώνουνε Λάζαροι πολεμοπαθείς: άσπεροι, άνεργοι, ανάπηροι, φτωχοί, να πιάσουνε από της θείας της αγάπης τ' αγαθά της γης ψίχουλα, που τα ρίχνουνε στ' άγρια λιμνοσκύλα τους.

Λάμπρος Απ. Τατισόπουλος
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

α) ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ: 1) Ιωάν. Α' Κοθ. Επ. Δ' 8. 2) Ιωάν. ΙΔ' 6. 3) Μάρκ. ΙΒ' 30-31. 4) Εβρ. ΙΓ' 15. 5) Γαλάτ. Δ' 7. 6) Εβρ. ΙΓ' 16. 7) Λουκά Ι' 25-37. 9) Πράξ. Β' 42-49. 12) Λουκά ΙΣΤ' 19-31.

β) ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ: 8) Ζ 521 Α. 10) Β' Α 350 D.

γ) ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ: 11) Γεωγραφικά Ζ C 301 (Σκύθες).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΡΤΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΩΝ

Σελλάδες 26.2.1992

Προς

Τη Νομαρχία Άρτας
Τμήμα Προγραμματισμού
Άρτα

Θέμα: Οικονομική ενίσχυση.

Σας γνωρίζουμε ότι με απόφαση που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, επεκτάθηκαν τα όρια της Κοινότητας Σελλάδων στην περιοχή «ΑΜΠΕΛΙΑ» ως και στον οικισμό «ΑΛΩΝΙΑ».

Προκειμένου η Κοινότητα να ζητήσει την μετάβαση τοπογραφικού συνεργείου για την αποτύπωση - ρυμοτομία και εφαρμογή του σχεδίου, παρακαλούμε όπως ενισχύσετε την Κοινότητα με το ποσό του ενός εκατομμυρίου δραχ.

Εδώ σημειώνουμε ότι η αποστολή του συνεργείου κρίνεται απαραίτητη προκειμένου να οριοθετηθούν και καταπιστηθέντα κτήματα της Κοινότητας και κοινοτικοί δρόμοι.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Καζναφέρης Λάμπρος